

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Pulvillos Et Pepla Prophetissarum

**Schmidt, Johann Andreas
Trumph, Heinrich Wilhelm**

[S.l.], 1713

VD18 11649178

§. 17.

[urn:nbn:de:bsz:31-130600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130600)

speciebus commune est, atque hac ratione cadit fundamentum significationis Ezrachitae, cum iis, quae inde deduxerat. De Mose etiam ex Strabone & Juvenali, Judaeorum actiones, de quibus fando solum audierant, ex gentilium ceremoniis aestumantibus, nihil probari potest. Nec Eliphazi sermo Job. 4. v. 13. huc aliquid conferet, cum עִצְבוֹ h. loco non pro summitatibus petrae vel arboris accipiatur, sed pro cogitationibus perplexis (conf. Ps. 119. 113.) visionum nocturnarum, suadentibus id tum materia substrata, tum loco altero Job. 20. 2. Nec *cubile* Elihu, quod est stratum nocturnum, in singulari positum, aliquid singulare significat, cum per enallagen numerus singularis ponatur pro plurali, ut ex pluribus scripturae sacrae locis aliis notissimum est. Sanctorum vero cubilia, quorum saepius in Psalmis fit mentio, huc referre velle, plane erit alienum a scopo loquentium. Ut adeo ex dictis hucusque appareat, gentes hunc morem non ex populo Judaico accepisse, sed, si quae prophetissae tale quid imitatae fuissent, referendum potius esse ad gentilium sacra, quibus filii & filiae Israel saepissime se suaque contaminarunt.

§. 17. Quod denique modum incubandi, a Boulducio indicatum, attinet, concedimus quidem illum non esse absurdum & inlectisterniis gentilium quoque usitatum, Ezechielem vero cap. 4. 4. seq. suam dormitionem super latus sinistrum & dextrum ex hoc more peregrisse, nobis nondum persuadere possumus. Non nunc glossam, verbis Ezechielis adjectam, pluribus examinabimus, alias iterum habemus occasionem ostendendi id, quod supra diximus, autorem hunc suam mentem, praejudiciis jam occupatam, inferre in sacram scripturam. Nec in aliam descendemus controversiam, an ea, quae versu 4. & seq. leguntur, in visione duntaxat facta, & narratione populo repraesentata sint, an ea mente jussa, ut reapse propheta praestarentur? Videatur
inte-

interea Herm. Witfius Mitcell. sacr. lib. 1. cap. 12. p. 94. seqq. ubi rationes pro parte negante & agente cum epicrili inveniuntur. Id nihilominus constare putamus, siue illa in visione, siue reapse fuerint facta, extra ordinem hoc loco prophetae aliquid fuisse a Deo demandatum, quod alibi non deprehendimus. Quis vero ab extraordinario facto tam audacter concludet, ad modum quendam ordinarium, cujus vestigia in aliis locis scripturae non observamus?

§. 18. Si tandem etiam de hypothese Hieronymi Pradi nostra dicenda est sententia, illam fundamenti loco habere putamus expositionem graecorum scholiastarum. Cum vero de horum peritia in literatura hebraica nobis nihil constet, non videmus, qua ratione de illis dici queat, quod mentem Spiritus Sancti recte attigerint. Nec illis favent voces hebraeae, cum ipso Prado fatente, graecae voces rem detexerint, hebraeae autem figuram, quae tamen pluribus rebus applicari potest. Non nunc urgebo, quod Martinus Delrio l. c. praeter alia in hac applicatione desideravit circa catenulas, vel bullarum acu pictarum reticula, ea nec pulvillos, nec cervicalia dici posse, licet per duram quandam metaphoram id asserere velit. Cur non potius substitit in velamentis, operimentis & retibus, cum quibus subsequencia magis videbantur consentire? Quapropter etiam ex sententiis illis supra adductis tertia, si literam spectes, rem melius expressit, licet modum, quem prophetissae adhibuerunt, possibilem quidem, nondum tamen probatum videamus. Nobis nihilominus placuit in tanta sententiarum diversitate asserere, quod non repugnet, si hoc in loco prophetiam & rerum & verborum intelligamus eo sensu, quo supra explicavimus. Atque in ea etiam hac vice acquiescimus, Deoque T. O. M. grates agimus maximas pro auxilio, quo praesentem operam juvare voluit. Sit illi laus honor & gloria in sempiterna secula!